

Vi snakkes



KIRKEBLAD FOR KRAGERØ, HELLE, SKÅTØY OG
LEVANGSHEIA • NR. 4 – DESEMBER – 2018

LOS PER KORSET

side 4-5

NYTT FRA HELLE

side 12-13

JULENS PROGRAM

side 16

**KANTORIETS
25-ÅRS JUBILEUM**

side 2-3



SKAGERRAK SPAREBANK



KRAGERØ KANTORI HAR NETTOPP KOMMET TILBAKE FRA STATSBesøg I ARMENIA I ANLEDNING KORETS

25-årsjubileum

Dette kunne vært en slående innledning til denne oppsummeringen av korets utvikling og virksomhet, men la det først og fremst være et blikkfang. For strengt tatt er det vel bare nasjonalstater som drar på statsbesøk. Og så har det seg allikevel sånn at Kragerø kommunes engasjement for Armenia har ført til at det er opprettet et offisielt vennskapssamarbeid mellom Kragerø og Gyumri kommuner. Bakgrunnen for dette er kragerøkvinnen Bodil Biørns liv og virke som misjonær, sykepleier og sannhetsvitne til folkemordet mot armenerne i 1915. Her driver altså Kragerø kommune utenrikspolitikk siden Norge som nasjon ikke offisielt har anerkjent folkemordet, og da kan vel kantoret dra på «statsbesøk». Samarbeidet i dag gjelder skole og kultur, og det var i den forbindelse koret for halvannet år siden ble spurt om de kunne tenke seg å reise til Armenia og holde konserter. Og det er på den første konserten, nettopp i Gyumri at en beskrivelse av publikum inkluderte følgende: en biskop, en ordfører, en varaordfører, sønn av en folkehelt, to representanter for den norske ambassaden i Moskva og et nasjonalt tv-selskap. Det var imidlertid den overveldende, positive mottagelsen overalt hvor vi var som gjorde dette til en festreise fra ende til annen.

Repertoaret på denne turen var først og fremst norsk musikk. Det betydde at de store kirkemusikalske verkene ikke var med. Og det er gjennom kirkemusikkens gull, sølv og bronse (ifølge Robert Carding), Bachs Juleoratorium, Händels Messias og Mozarts Requiem at koret opp gjennom

årene har fått åpnet øynene og ørene og sinnene for noe som hele den musikalske verden deler. Det har vært en stor glede å få dele disse verkene med et trofast publikum i Kragerø.

Men det er ikke bare tunge, store verk som gir glede. God musikk finnes i alle sjangre, det finnes en sang for enhver anledning. Koret har i årenes løp presentert to revyer, vi har vår egen sang til Stoppen, og til jubileer kan det vanke muntre varianter til kjente melodier. Vi har vårt tilholdssted i kirker og synger gjerne der, og gjerne andre steder. Jeg tror ikke det er en overdrivelse å si at vi har hundrevis av sanger for alle anledninger på repertoaret.

Et kor er på mange måter et lagspill, det kreves sangere, og det kreves en dirigent, og alle har sin rolle å spille. Det er imidlertid ikke til å komme utenom Roberts egne store, lille person her. Det er egentlig ingen som klarer å forestille seg hva kantoret ville være uten ham, så vi strekker oss alle langt for å holde ham fornøyd. Det betyr blant annet å komme presis på øvelse, å stille opp når han ber om det, og å lufte ham på turer ut av Kragerø. Vi har sunget på kirkesangfestivaler i Trondheim, Bergen og Stavanger, og har hatt som mål å utfordre oss selv og verden med utenlandsturer annethvert år. Det har ført koret til England, Wales, Danmark, Tyskland, Polen, Latvia og Litauen, og nå sist altså Armenia. Det gir stor inspirasjon å synge i nye og fremmede omgivelser, og å kunne dele det vi bruker høst, vinter og vår på, nemlig å øve inn stadig ny musikk.

Som det går fram av prologen skrevet til 25-årsjubileet spiller det sosiale fellesskapet i koret en ikke ubetydelig



Komitas.



Åpning av nasjonalparken 2017.



Händel, Grieg og koret.



Vilnius.

rolle. Med ujevne mellomrom er det noe som skal feires, en vellykket konsert, en sommer, en bursdag eller et jubileum. Og da er det god mat og god underholdning og flerstemt sang til alle takker pent for seg og går hjem. I diskusjonen om hva som kom først av høna eller egget, musikken eller det sosiale, så er det musikken som er kjernen og det vi alltid er sammen om, og så kommer alt annet som en positiv bivirkning av det.

Dernest har vi selvfølgelig tradisjonene som holder oss sammen. Det er etterhvert mange som ikke synes jula blir den samme uten tradisjonen med de ni lesninger som Robert brakte med seg fra Cornwall. Det var det første store prosjektet vi utførte, og i år blir det for 26 gang tent levende lys og vandret i kirken siste søndag før jul. Det vil si, Robert har med tungt hjerte måttet akseptere at når siste søndag før jul faller på lille julaften er det uaktuelt å konkurrere med grevinnen og hovmesteren. Så er det allehelgensmesse første helg i november, det er 17. mai på kirkehaugen og i borgertoget, det er påske i kirken og påskennattsmesse på Steinmann. Og for damene i koret er det fantastisk å synge med nåværende og gamle jenter fra jentekoret i A Ceremony of Carols i romjula



og Stabat Mater på langfredag. Vi har og rukket å bli et fast innslag på byens bursdag 12. juli, kantoriet er hvert år med å åpne internasjonal dag på læringssenteret, og kantoriets menn er ofte å høre på åpninger av utstillinger, særlig på et lite galleri i Blindtarmen.

Det har blitt sagt at «musikk er ikke en prestasjon, men en gave du gir bort». Det kan nok være vanskelig å tro på når man står der foran et forventningsfullt publikum og skal prestere. Man er svett i håndflatene og usikker på om sopranen kommer helt opp, om bassene kommer inn der de skal, om altene høres helt ut eller om tenorene må gå i falsett. Så det skal alle vite, at det ligger øving og svette, om ikke blod og tårer bak det vi gir bort. For det er en av de ledende tankene bak virksomheten. Musikk er en gave, og om mulig skal den være gratis og fri til å gi bort. Det er kun når vi har store utgifter til innleide musikere at vi har måttet ta inngangspenger på konsertene våre.

Og det har vært praksis helt siden 12 sangere møtte fram i kirken 10.02.93 for å se om den nye organisten hadde noe å bidra med. Det hadde han. Og sammen ble de ble opphavet til Kragerø kantori.

LOS PER KORSET:

En legende på Sørlandskysten

Denne artikkelen skal også handle om et gravminne på Skåtøy kirkegård som kan bli fjernet og graven slettet om det ikke blir tatt affære. Men først om han som er gravlagt der for 114 år siden:

Peder Pedersen (1827 - 1904) i samtiden kalt Per Korset med tilnavnet «Mesterlosen» etter hans virke og stedet hvor han virket fra. Fra omkring 1850 var det losstasjon i Korset. Det var det også i Portør og på Stråholmen. I tillegg bodde losere på Jomfruland, Rauane og Skåtøy.

Losene konkurrerte og den losen som entret skuta først, hadde jobben. Losene måtte ha kongelig patent i henhold til forordning fra 1720. De fikk betalt for hvert oppdrag. Først i 1911 fikk en losordning som gjorde at losens inntekt ikke var avhengig av hvem som kom først fram til oppdraget.

Losgutten overtok kommandoen over losbåten og førte den dit hvor losens oppdrag sluttet. To av Pers brødre var også losere i Korset, men det var Per som gjorde seg mest bemerket og som hadde størst inntekt.

– Per ble los i 1860. Før det hadde han vært yrkesfisker og var bosatt på Skratta sammen med kona Marie f. Rendtler (1828 -1926) og deres da 5 barn. Per var da 33 år gammel og losjobben krevde at familien måtte etablere seg på nytt i Korset. Der kjøpte de et hus. Der kom det ytterligere 4 barn. I datidens offentlige dokumenter betegnes han som huseier, strandsitter og los. Huset har vært i familiens eie helt inn i vår tid.

I de ca. 40 årene han virket som los fikk han ry på seg som sørlandskystens mesterlos. Hans store bragder som los for å berge skip og mannskap, ble nok i liten grad skrevet ned i samtiden og kan derfor ha gått i glemmeboken. En historie er imidlertid fortalt i Skåtøyboka (1950). side 55.

Her er også skrevet en omtale av Per Korset og hans usedvanlige evner i opprørt hav og hvordan han maktet å skape trygghet. Det vises til denne beskrivelse.

SEILEREN

Det var vind og havstrømmene som var små og store båters framkomst i den tiden han virket. Inngående kunnskap om vår opprevne kyst er basiskunnskap for alle losere. Men det er forskjell på godværskunnskapen og den radikale forandringen som skjer i seilingsledene når sjøen bryter og stormen raser. Det var her Per utmerket seg. Han gjorde sikre bedømmelser av hvilke seil som skulle settes og hvor mye ror som skulle gis.

Ikke bare som los var han mester, men også når han på



«Dragen», fotografert i Kragerø etter hjemkomsten fra regattaen i Arendal 29/7 1878, der Per Korset vant 1. premie i klassen for losbåter. Foto tilh. siv.ing. Dag Jørgensen, Oslo.

fritiden tok losbåten sin og deltok i kappseilaser. Losbåten hadde navnet «Dragen», var bygd av faren hans som var bosatt på Hasseldalsholmen. Per Korset skal ha deltatt i mange regattaer, en kilde sier ca. 30 og vunnet de fleste.

Den mest kjente er landsregatten i Stavanger i 1868. Der ble han nummer en i klassen for losbåter og fikk et sølvforgylt drikkehorn i premie. Bjørnstjerne Bjørnson bivånet regattaen og den skal ha inspirert ham til å skrive diktet En sjømann er et gjennombarket folkeferd, en kjent korsang. Da Per og mannskapet bestående av sønnene Per og Henrik, kom hjem til Kragerø ble det arrangert en stor fest og det ble skrevet hyldingsdikt.

HVOR BLE PREMIEN AV?

Det er fortalt at losen ga sølvhornet til datter av sønnen Anton, sjømann og gift med Christine Gierløff, søster til Christian Gierløff. Anton og Christine eide i noen år Dønrika på Skåtøy. Det fortelles at det var datteren Brita som skal ha fått premien av bestefaren, men hun skal ha gitt den videre til



Los Peder Pedersen Korset (1827–1904), sønn til båtbygger Peder Pedersen Hasseldalsholmen og Ingeborg Gurine Svendsdatter, og kona Marie Rendtler Hagen. Hun er datter av kjøpmann senere gårdbruker Nils Jacob Hagen og losdatteren Anne Susanne Falch fra Jomfruland.

sin datter. Etter det som er fortalt reiste denne datteren til Amerika. Det kan være andre grener av Per og Maries mange etterkommere, kan ha kunnskap om hvem som oppbevarer den unike premien.

GRAVMINNET PÅ SKÅTØY KIRKEGÅRD

Losen har et lite, men vakkert gravminne på Skåtøy kirkegård, nedre del. Skriften på gravstøtta er så godt som uleselig. Det framgår ikke at hans hustru er gravlagt samme sted. Men det kan hun gjerne være, uten at det er blitt registrert. Det er ikke registrert en grav for henne noe annet sted på kirkegården.

Per Korsets grav må fornyes i 2020. Skjer ikke det, blir den slettet. Om denne graven blir slettet, ville der være en skam for historien og kystkulturen.

Per Korset er en av skjærgårdens helter og minnet om ham er viktig også for framtidige skjærgårdsfolk og de lange linjer som fundament for identitet.

I tillegg til oppussing av gravstøtta bør det også festes en plakett til grava med en kortfattet tekst om hans store betydning for de sjøfarende i slutten av 1800-tallet.

Jeg utfordrer Sjømandsforeningen og Kragerø og Skåtøy historielag til å bidra til å dekke nødvendige utgifter for å gi mesterlosen et varig og verdig minnesmerke.

For ordens skyld opplyses at dette er skrevet i samråd med noen av Per og Maries oldebarn og tippoldebarn.

Arnfinn Jensen

Kilder: Reidar Jensen, artikkel om Korset i *Historieglimt* 2004. Helge Knudsen Strømme, Artikkel om loser på 1800-tallet i *Historieglimt* 1988. Notater fra samtaler med Anna Hagen (1919-2016)



Anja Røhn kom innom kirkekontoret i oktober og viste fram sitt nyeste arbeid, som hun har brukt et helt år på å ferdigstille: Et stort, brodert veggteppe etter Leonardo DaVincis berømte veggmaleri: «Nattverden» fra 1498. Vi gratulerer så mye!

Kjære Bente!

**Slik begynte alle som ville si noen ord til deg
i anledning at du nå går over i pensjonistenes rekke.**

Og vi i Kirkens Bymisjon i Kragerø legger stort trykk på «kjære».

Vi kan takke spesielt deg og også flere andre som arbeidet iherdig for at Kirkens Bymisjon skulle bli etablert i Kragerø. I år det det 10 år siden vi startet opp og mye har skjedd.

Noen av de som begynte å arbeide frivillig fra starten er aktive ennå. De forteller om tiden i «Grandbakken» med servering av mat og utdeling av overskuddsmat fra butikkene.

I løpet av årene har tilbudene våre utviklet seg for å dekke flere behov for flere mennesker.

Etter dine 13 år som gateprest i Kirkens Bymisjon i Oslo kjenner du selvfølgelig godt til Bymisjonens mange tilbud og at det var viktig for Kragerøs innbyggere å kunne ta del i disse.

Når vi sier Kragerø's innbyggere, mener vi absolutt alle!

Ordfører Jone Blikra sa i sin tale til deg under kirkekaffen at han hilste til deg fra alle i byen. Det er ikke dagligdags, men det passer godt til deg.

Gjennom Kirkens Bymisjon sender vi hilsener til deg fra alle som takker oss:

- > gjester som besøker oss daglig, som besøker oss av og til, som spiser middag, som henter matposer, som setter pris på at de blir tatt godt imot av våre ca 40 frivillige
- > alle våre frivillige som setter pris på at de får mulighet til å arbeide som frivillige. Som får oppleve verdifulle og meningsfylte dager og som blir kjent med nye mennesker
- > alle pårørende som er glade for at deres datter, sønn, søster, bror, far eller mor blir invitert inn i hyggelige omgivelser hvor ingen dømmer dem for den de er
- > våre faste givere som er med på å slå ring rundt de som trenger det ved å være med på spleiselaget

**KIRKENS
BYMISJON**



**MED HJERTET
MIDT I BYEN**

- > næringslivet som takker oss for at folk som går ute og fryser kan komme inn til mat, kaffe, tente lys og omsorgsfulle frivillige
- > deltakere som nå får rusfrie tilbud og blir invitert til å være med på turer i både skog og fjell og mark, på tur med redningsskøyta, på tur med ferja vår, til gode stunder i godt lag, alt arrangert av Kirkens Bymisjon, for de som har vært i behandling
- > alle de som har feiret jul og skal feire jul på Bymisjonskafeen
- > alle lag og foreninger som alltid tenker på oss og støtter vårt arbeid
- > strikkeglade mennesker som strikker sokker, votter, skjerf og gleder seg over å kunne hjelpe
- > sangere og musikere som stiller opp for oss
- > alle som støtter vårt arbeid ved å være med på Brosteinsaksjonen eller deltar på andre arrangementer eller aktiviteter som gir folk i byen gode opplevelser og som igjen gir oss støtte og mange flere, Bente!

Du har alltid vært så tydelig på at alle skal bli sett og at alle skal ha et tilbud. Med Kirkens Bymisjon i Kragerø er vi langt på vei.

På vegne av alle vi er i kontakt med ønsker vi oss i år sokker, luer, skjerf, håndklær, såpe, sengetøy og andre gaver som er enkle å gi videre. Og hvis du har lyst til å feire julaften på Bymisjonskafeen, enten som hjelper eller gjest, er du velkommen til det! Ta kontakt med oss på mob 975 957 22 eller kari@skabat.no

Så takk da, kjære Bente, for at du satt i gang mange tilbud som lever i beste velgående.

Det synes vi du får ta på din kappe!

*Med hjertelige hilsener
på vegne av mange fra
Kari Sveberg, virksomhetsleder*

DIAKONI

Vi regner med at alle som leser «Vi snakkes» har en oppfatning av hva som er innholdet i det kanskje noe fremmedartede ordet diakoni: medmenneskelig arbeid. For alle verdens menigheter og for alle verdens kristne mennesker er slikt arbeid av det mest betydningsfulle som man kan – og skal – holde på med. Dette ut fra skriftens ord om å «elske Herren din Gud, og din neste som deg selv». Mange vil hevde at en tro som ikke viser seg i gode gjerninger overfor medmenneskene, er ganske så verdiløs – ja, det er en død tro.

Opp gjennom århundrene har menigheter og enkeltpersoner med varierende innsats og intensitet forsøkt å realisere budet om å elske sin neste som seg selv. Slik også i Kragerø, ved en rekke ideelle lag, foreninger og organisasjoner – og i Kragerø menighet, ved diakonalt arbeid av forskjellig karakter.

For tida er Kragerø menighet uten egen tilsatt diakon, og dermed mangler en tilrettelegger og koordinator for det medmenneskelige arbeidet som bør foregå i menighetens regi. For i noen grad å bøte på dette, har menighetsrådet fått satt sammen en liten gruppe mennesker som har påtatt seg ansvaret for å finne fram til oppgaver som det er rimelig å håpe og tro kan løses gjennom frivillig innsats. Gruppen er satt sammen av folk fra menigheten og fra Normisjon, - i seg selv er det positivt med et samarbeid om et så viktig arbeidsområde som det diakoni er.

Gruppen er bevisst på at «man ikke bør være overmodige og gape for høyt»: Under motto av at det er smart å ta initiativ til tiltak som er realistisk å få gjennomført, har vi derfor foreløpig landet på disse tiltakene:

- Besøktjeneste / spisevennsystem
- Gå tur-opplegg for hjemmenværende eldre/demente
- Være besteforeldre for innvandrerbarn
- Skyss til og fra kirka

På et utvida gruppemøte i midten av oktober vil disse og eventuelle andre arbeidsoppgaver bli drøfta. Etter det vil folk så bli utfordret til å melde seg til tjeneste for sin neste, - vi har stor tro på at mange vil være glade for å kunne gi en hjelpende hånd til folk i lokalsamfunnet som trenger det.

Olav A D

Vi snakkes

Menighetsblad for Kragerø Prestegjeld

Menighetskontoret:

Besøksadr.: Torvgata 7, 3770 Kragerø
Postadr.: Pb 128, 3791 Kragerø
Bank: 2655.55.76403

Redaksjonskomite:

Olav Drevland 988 37 224
Harald Monsen 900 76 544
Morten Skjævestad 915 82 214
Harald Gulstad 35 98 63 67
Arnfinn Jensen 905 84 852

Nyoppusset toalettbygg Kragerø kirke

Vinteren 2018 ble toalettbygget i Kragerø kirke pusset opp. Tidligere var det ikke toalett tilpasset universell utforming i kirken. Kirken skal romme alle grupper mennesker i samfunnet og

det er gledelig at toalett tilpasset universell utforming nå endelig er på plass. Toalettbygget var gammelt, slitt og trangt og det var et stort behov for oppgradering. Det er nå blitt et innbydende toalett

tilpasset universell utforming samt et herre- og et dametoalett. Et lite lagerrom i kjelleren har også fått bedre tilgjengelighet.



FØR

Garasje Skåtøy kirkegård



Det har i lang tid vært behov for bedre lagerplass til maskiner og kirkegårdsutstyr på Skåtøy kirkegård. Denne høsten har det blitt bygget et tilbygg på servicebygget. Nå kan endelig maskiner og utstyr lagres tørt og innendørs, noe som vil forlenge levetiden på utstyret. Det har også blitt laget en lagerplass ute med tett gjerde rundt, på høyre side av bygget. Dette skal brukes til jord- og grus- lager samt andre ting som brukes på en kirkegård.

Klokketårnet på Skåtøy kirke er også malt dette året.

Forskjønnelse Kragerø kirkegård

Vinteren 2018 ble den ca. 50 år gamle granhekken på Kragerø kirkegård byttet ut med et pent gjerde i treverk. Flere av trærne i hekken var råtne og noen hadde

veltet i sterk vind. Fellesrådet var bekymret for liv og helse når vinden stod på som verst. Nå har området blitt «som nytt».

Det rettes en stor takk til

Kragerø kommune for bevilgede investeringsmidler til disse prosjektet.

Anne-Mette A.Bamle,
kirkeverge



Nytt plankegjerde satt på steinblokker



Sånn var det før

Jorunn Myre, kantor og menighetspedagog

Levangsheia og Skåtøy menighet har fått ny kantor, Kragerø og Skåtøy menighet har fått menighetspedagog: Jorunn Myre er tilsatt i disse stillingene – i henholdsvis 80 og 20 prosent stilling. «Vi snakkes» har hatt en prat med den nytilsatte, for å ønske henne velkommen og for at folk skal kunne bli bedre kjent med henne.



På spørsmål om «nummer og navn», forteller Jorunn at hun er Vegårshei-jente, årgang 1969, oppvokst med søster, mor og far der. Skoleåret 88/89 ble viktig for Jorunn: Da var hun elev på musikklinja ved Sagavoll folkehøyskole: «Både musikalsk og sosialt ble året svært lærerikt og utviklende», forteller Jorunn. Fra 1989 og utover ble det studier ved Lærerhøyskolen i Kristiansand, med kristendom, musikk og norsk som viktigste fag. Studiene foregikk i kombinasjon med arbeid med konfirmanter og andre ungdommer, kordireksjon og organistvirksomhet, i hele Kristiansand kommune. Etter avslutta adjunktutdanning, bar det etter hvert til Torridal kirke i Kristiansand, nå som menighetssekretær. Inkludert arbeidsoppgaver som korleder og organist. «I en ung menighet med mye vektlegging av gudstjenesteutvikling, ble det på alle måter en lærerik tid», sier Jorunn. Hun beretter videre at ferden nå gikk videre til jobb som konsulent og etter hvert studierektor i Vest-Agder musikkråd, med arbeid for det frivillige musikklivet i fylket – gjerne opp mot politikerne – som en av oppgavene.

«I 2008, da faren min døde og mor kunne trenge hjelp til flere ting, flyttet jeg hjem til Vegårshei, – derfra pendlet jeg til Risør, der jeg hadde halv stilling som organist, pluss jobbet frilans innafor musikklivet ellers». Ti år skulle denne perioden komme til å vare, – «ei rik tid», sier Jorunn, før hun i 2018 fikk tilsettelse som organist og menighetspedagog i Kragerø kommune. Da hadde hun, etter et intenst år med kantorstudier i Trondheim parallelt med jobben i Risør, avlagt komplett kantoreksamen der. Jorunn fortsetter å bo på Vegårshei, og mener at tre kvarters reisevei til Kragerø ikke er problematisk: «Jeg liker å kjøre bil, så

det går bra», sier hun.

Vi spør Jorunn om hennes kristentro, og hun forteller at den er hun på en måte født inn i og vokst opp med, hjemme og i lokalmiljøet. «I mer voksen alder, tok jeg selvsagt et mer bevisst og aktivt standpunkt», sier Jorunn, «og jeg følte, og føler fortsatt, en forankring, – en grunnfesting, som gir både «bevegelsesfrihet» og tilhørighet, en plass å høre hjemme».

«Hvordan ble interessen din for musikk vakt», spør vi Jorunn – og får til svar: «Jeg hadde en piano- og orgelspillende mor, som fungerte som frivillig organist i Guds menighet på Vegårshei i cirka 50 år. Det var alltid musikk i huset, og jeg husker blant annet at jeg på lørdager kunne våkne opp til mors brudemarsj-øvinger. Det satte jo spor. At jeg hadde lyst til å prøve å spille selv, er vel ikke så rart – så jeg var vel ikke mer enn tre-fire år før jeg prøvde meg på piano og etterhvert orgel. Jeg har veldig mye å takke mor for i det hele tatt, ikke minst når det gjelder musikkinteressen min. Hun døde i høst, men levde altså så lenge at hun fikk oppleve at jeg fullførte kantorutdanningen min i juni år. Det gledet henne veldig – og jeg er takknemlig for at hun fikk oppleve det».

Vi spør Jorunn om hvilke tanker hun har gjort seg når det gjelder en slik kombinasjonsstilling som hun nå har. «Litt tidlig å si», sier Jorunn, «men så langt ser det ut til å gå fint, – ikke minst har gode erfaringer fra «Lys våken» og «Tårnagentene» vært oppmuntrende. Det har vært til god hjelp at det finnes så gode planer for trosopplæringsarbeidet i Kragerø, pluss at det har vært så gode folk i Trosopplæringsutvalget å samarbeide med. Det at menighetspedagogstillingen har den størrelsen den har, 20 prosent, gjør at det går greit å kombinere den

med organistjobbinga. Ellers er det positivt med all kontakt med frivillige, hva enten det er barn, ungdom eller voksne, – da kjenner jeg på stor arbeidsglede, og det igjen gjør at jeg tåler godt å ha det litt travelt av og til».

«Hvis noen som kjenner deg godt, skulle si tre ord som karakteriserer deg, – hva ville de si da», spør vi. Og får til svar: «Jeg har hørt ord som snill, tydelig og aktiv. Om ordene passer, må jo andre ta stilling til. Men jeg liker å være tydelig, for det skaper trygghet, – og jeg liker å være aktiv, holde på med mange ting». Vi drister oss til å spørre om hva som gjør den nye menighetspedagogen beveget eller sinna, og hva som får henne til å le godt. «Jeg blir rørt for eksempel når kirka fylles av sangglade barnestemmer under skolegudstjenester. Sinna blir jeg ikke så ofte, men jeg kan reagere hvis jeg kjenner meg ordentlig provosert!! Situasjonskomikk og slagferdighet, replikkunst, har jeg sans for, – da får jeg meg ofte en god latter». Spørsmålet «Hvis du ikke var organist, hva ville du være da?» får svaret «jeg tror jeg ville jobbe i bank eller butikk, for jeg liker til en viss grad systematikk og praktisk arbeid».

Vi avrunder praten med Jorunn ved å gi henne denne muligheten: «Du får fri en måned med full lønn, hva ville du gjøre?» «De veldig eksotiske, fjerne reisemålene er ikke nødvendigvis noe for meg, så jeg ville reise til Island, der jeg har vært flere ganger før, – så ville jeg ha gått på konserter der, og opplevd så mye som mulig av islandsk historie og kultur ellers».

«Vi snakkes» håper Jorunn snart får anledning til å realisere reisedrømmen sin, idet vi ønsker henne lykke til i hennes to viktige jobber i Kragerø, – som kantor og menighetspedagog.

Olav A D

FAKTA

- Ingun Buen Andresen
- Kvinne 29 år
- Gift med Øivind Andresen
- 2 barn, Sine og Tellef
- Født og oppvokst i Kragerø
- Har dirigert barnekor i Løkka (Bedehuset) siden hun var 13 år
- Utdannet førskolelærer med videreutdanning i spesial pedagogikk
- Hjerter for barn.
- Jobber nå i Kragerø Frikirke, Kragerø Normisjon i Løkka og i Skjærgårdsgospel.



Gud løs fri mine hender, så de kan gjøre det de ble skapt til

GUD VIS MEG DIN VILJE

Ingun, du utdannet deg til førskolelærer, tok deretter videreutdanning i spesial pedagogikk, hadde en flott jobb på Helle skole og fikk jobbe med barn som du brenner for.

Hva skjedde. Hva fikk deg til å endre kurs?

Hvorfor sitter du nå som barnefamiliekoordinator i Frikirken, dirigerer kor i Løkka og jobber i Skjærgårdsgospel?

I fjor skjedde det mange tøffe ting i livet mitt, jeg kom faktisk til et punkt hvor jeg sa til Gud, «nå må du gripe inn her, hvis du finnes, Gud nå må du rett og slett ta over styringa – vis meg din vilje»

Jeg hadde tidligere hørt mye på sangen «Hjerteslag» og en del av teksten der traff meg på en ny måte rett i hjertet, på en gudstjeneste den ble sunget.

«Gud løs fri mine hender

Så de kan gjøre det de ble skapt til

Gud vis meg din vilje

For dit du går er også der jeg vil»

NY JOBB

Og da sa jeg opp jobben min som spesiallærer og satset alt på denne jobben eller kallet om du vil. For slik opplevde jeg det. Det ble på mange måter et vendepunkt

i livet for meg og familien min. Jeg har jo alltid vært kristen og visst at Gud er der, men da møtte han meg på en annen måte liksom. Og på samme tid fikk jeg et bibelvers til meg, Filliperne 2,13:

«For det er Gud som er virksom i dere, så dere både vil og gjør det som er etter Guds gode vilje» Så da var det ikke noe å lure på. Jeg var og er trygg på at dette ikke er min plan.

Kragerø Frikirke hadde lenge søkt etter en barnefamiliekoordinator, og dette hadde jeg tidligere slått fra meg. Jeg har jo utdannelse for skole, og hadde slik sett en interessant og spennende jobb på Helle skole. Men jeg fikk liksom ikke fred for dette.

Det var noe i denne teksten; Gud løs fri mine hender så de kan gjøre det de ble skapt til?

Ville Gud nå vise meg sin vilje? Var det dette jeg skulle gjøre?

Dette ble vendepunktet for meg. Jeg tok kontakt med Frikirken og meldte min interesse og fikk jobben.

I dag jobber jeg 40% i Frikirken som barne – og familiekoordinator, jeg har en 20 % stilling for 2 barnekor jeg er dirigent for i Kragerø Normisjon i Løkka og jeg jobber 20 % i Skjærgårdsgospel.

TRIVES DU MED JOBBEN?

Ja jeg stortrives med jobbene. Jeg er så heldig at jeg



nå får lov til å jobbe med det som tidligere har vært min fritid og hobby. Jeg føler jo faktisk at jeg ikke er på jobb, da er en privilegert da.

SPENNENDE OPPGAVER

Du har fått til mye på kort tid, fortell litt om aktivitetene du nå jobber med.

- Jeg dirigerte Mini Mini i Løkka fra før, og har gjort det siden jeg var 13 år faktisk. Men jeg så behovet for å ha et kor for de barna i mellomsjiktet mellom Mini Mini og Singspiration. Derfor startet jeg opp Kragerø Soul Children høsten 2017. Koret har vokst raskt og i dag er det 19 barn med i koret. Vi merker at det blir et viktig springbrett inn i Singspiration. Jeg er jo nesten født og oppvokst i Løkka og har nærmest gått i min far, Øistein Buens, fotspor.
- I Frikirken har jeg ansvar for barne- og familiearbeidet. En stor del av arbeidet har allerede vært etablert, og mye av mitt ansvar er å koordinere de frivillige. Blant annet har vi en velfungerende søndagsskole som vi i høst døpte om til «Barnekirka». Og det er så gøy å se, for hver eneste søndag har det kommet nye barn til. Og vi er nå mellom 20-30 barn hver gang. Ellers så har jeg ansvar for noe som vi kaller «Nåde-puls» som er et treffpunkt for de «unge voksne». En

annen aktivitet er startet opp også, for barn fra 4-12 år, og det er «snekre/jobbegruppe». Kirke Norge består av svært mye sang, musikk og kor. Jeg har selv en sønn som en gang i våres uttalte: «Mamma, ikke alle barn liker å synge i kor vettu». Og det gav meg og mannen min ideen med å startet en snekre/jobbegruppe. Sett i store linjer tror jeg vi må møte barn, ungdom og voksne på en litt annen måte enn det vi er vant med å gjøre. Budskapet skal vi ikke tukle med, men vi må møte folk der de er.

- Og i «Skjærgårds» er jeg festivalsjef for BGF (Barnegospelfestivalen). I tillegg jobber jeg med å rekruttere dugnadsarbeidere til kiosk og Bistro, som har ansvar for utsalgsstedene på de ulike festivalene som Skjærgårds driver.

Ingun er en dame med mange «jern i ilden» Og det merkes godt at hun virkelig brenner for det hun gjør. «Gud løs fri mine hender» – «Gud hvis meg din vilje.» I det hun reiser seg og tar farvel, tenker jeg i mitt stille indre: Tør JEG å be Gud om det samme? Tør VI å be om hans vilje i vårt liv. Kanskje det da kommer til å skje mange spennende fine ting, både i eget og andres liv?

Roar Aasulvsen

KIRKEJUBILEUM PÅ HELLE 2019

Hellekirken

25 år!

Vanligvis når man hører tale om kirkejubileum, så handler dette ofte om både ett, to og tre hundre år og kanskje enda mere enn dette. På Helle har det imidlertid ikke stått kirke mer enn 25 år, men allikevel er ikke menigheten snauere enn at den går for full jubileumsfeiring allikevel. For også der er mange glad i kirken sin og mange er glad for at både miljøer og enkeltpersoner har lagt ned mye innsats for å få en lokalkirke på Helle. Prosessen med å få kirke på Helle har dessuten tatt tid, for prosessen med å få kirke startet for nærmere 50 år tilbake, selv om selve kirken nå «bare» fyller 25 år.

Av den grunn står derfor nå en jubileumsfeiring på trappene i Hellekirken. Et program for jubileumsåret er under utforming og allerede nå er mange spennende arrangementer i 2019 fastlagt. Hensikten med denne artikkelen er rett og slett gjøre kjent noen av det som kommer til å skje gjennom vårt jubileumsår! Stoff om Hellekirkens tilblivelse vil også komme i små drypp i fremtidige nummer av denne publikasjonen. Det vil muligens også bli utarbeidet et jubileumsskrift med noen riss av historien som ligger til grunn for lokalkirken på Helle.

Her kommer ikke desto mindre noen smakebiter på hva som skal skje. Først ut i jubileumsåret er karnevalsgudstjeneste 10.03 hvor vi virkelig slår oss løs! Karnevalsgleden knyttes her opp mot nettopp det at det gjennom mye lokal dugnadsinnsats ble stablet på beina en egen kirke på Helle.

På vårparten, nærmere bestemt 24.03 arrangeres dessuten «En smak av vår» der Kor Koselig fra Langesund vil hjelpe oss med sang-

livs- og jubileumsglede. Det gjelder altså å merke seg datoen allerede nå.

I september legger Kirkeakademiet sitt møte til Hellekirken og kjent språkautoritet Sylfest Lomheim kommer for å foredra over emnet «Bibelen i språket vårt». Dette skjer 26.09.

Som seg hør og bør i en kirke feires det i November 2019 stor jubileumsgudstjeneste der barnekorene (kanskje også med forsterkninger) står sentralt, de som menigheten har så mye å takke for. Kaker og etterpålag skal det også bli, der gamle og nye medarbeidere i Hellekirken er velkommen! Dette gleder vi oss til! På kvelden samme dag blir det dessuten ny ønskekonsert med jubileumspreg.

I full visshet om at Hellekirken er en del av et lokalmiljø med både særpreg og historie så knytter det i jubileumsåret også an til det som har foregått på Helle i eldre tider. Nils Arne Tveit vil derfor ta oss med ut av kirken for å se på det som har vært av isfart og iseksport i vårt

lokalmiljø. Likeledes vil Hellekirken når det passer seg slik invitere lokale turgrupper til vaffelservering i Hellekirken. Også dette for å markere at Hellekirken er en del av mye godt felleskap og arbeid på Helle.

I årenes løp er det mange som har hatt sin vante gang i Hellekirken. Noen av disse er alle konfirmanter som opp igjennom er blitt konfirmert der. Dette ønsker vi å markere med en egen utstilling av de konfirmantbildene vi sitter på. Her kan man altså komme og kjenne seg selv igjen fra år tilbake.

Det vil også bli samarbeid med våre gode naboer i Hellekirken barnehage. Barnehagen fyller selv år i 2019 og runder da 40 år. Hellekirken arrangerer gjerne bursdag i den anledning! Vel møtt til jubileumsfeiring i Hellekirken!

Mer enn dette ligger allerede i jubileumsprogrammet, men her kom i hvert fall noen smakebiter til orientering for alle dette kan være aktuelt for. Menigheten på Helle ser frem til en hyggelig og innholdsrik feiring!

Hyggelig «ØNSKEKONSERT»

i Hellekirken



Søndag 25.11 kl. 18 arrangerte Kulturgruppa i Hellekirken nok en gang arrangementet «ønskekonsert». Det ble mye allsang denne kvelden, stemningen blant de fremmøtte var god og et bredt spekter av sanger ble presentert og sunget. Repertoaret inneholdt både Elvis, Gluntan, noen julesanger og salmer og sanger fra bedehusland. Det hele ble fint bundet sammen av Solveig Mindrebø Sundbø. Arild Bertelsen spilte dessuten trekkspill og Tone Kvellestad Bråthen trakterte pianoet på beste vis. Små anekdoter og fortellinger var dessuten med satte kjente og kjære sanger i et nytt lys for mange. Takk for en fin kveld i Hellekirken!



Skåtøy og Skjærgårdskatedralen:

Hva er framtida?



Skåtøy menighetsråd hadde pubkveld på Skåtøy kafé den 20. oktober. Å holde pubkvelder er blitt en årlig tradisjon, en måte å få andre i tale enn de en treffer i kjerka. Formålet er å snakke om alle forhold som har med kjerka å gjøre, enten det gjelder trosspørsmål eller annet knytta til kjerkas liv og virke.

I år var temaet hva som kan skje med kjerka vår i årene framover, i en tid da den tradisjonelle kirkesøkningen er sterkt nedadgående. Befolkningen i skjærgården forgubbes, barnefamiliene forsvinner og få nye kommer til skjærgården for fast bosetting. Slik sett er framtidsperspektivet dystert. Men turiststrømmen øker til øyer og holmer hvor tusenvis har sitt ferieparadis.

**Spennende foredrag
av Tor Dønvik**

Tor V. Dønvik var invitert til å innlede om hvilke tanker og ideer han har om kjerkas framtid på ovennevnte bakgrunn. Hans foredrag var lærerikt og med et utfordrende og spennende perspektiv. Hans utgangspunkt er at selve kirkebygget kan framvise et håndverksarbeid som er unikt både i lokal og nasjonal historie. Håndverket har sin opprinnelse på 1400-tallet da våre skoger ble hentet ut av landet i små skuter fra Holland enten som rundtømmer eller tilhugget til bjelker og planker. Det var våre håndverkere som sto for tilhuggingen. Håndverket ble etterhvert ført videre på de mange skutevervene både på Skåtøy og ellers i distriktet. Dette var i blomstringstiden på 1800-tallet, det som førte til Kragerøs vekst og storhet. Alt dette er borte i dag, men kjerka på Skåtøy står der som et høyst synlig monument over tidligere tiders håndverkskunst.

KAMP MELLOM BY OG LAND

Men det er ikke bare trearbeidet som knytter kirkebygget til sjø, seilskuter og kystkultur. Skåtøy kirke er også et resultat av kampen mellom by og land. På 1700-tallet var det slutt på at skjærgårdsfolket kunne få plass i Christkirken i Kragerø, en kirke de hadde vært med å bygge. Byborgerne hadde kjøpt all benkeplass. Skjærgårdsfolket

ble henvist til Sannidal, en lang kirkevei for folk på Jomfruland og ellers. Befolkningsøkningen på 1800-tallet førte til folkekrav om egen kirke i skjærgården. Myndighetene tok kravet til følge og i 1862 sto kirkebygget på Skåtøy ferdig, som en av landets største trekirker med sitteplass til 800. Kravet fra myndighetene var at en tredal av befolkningen i distriktet skulle ha en sitteplass. Dette var en stor seier for kystfolket i samtiden. De hadde fått sitt eget gudshus, forsamlingshus og møteplass, også egen kirkegård noen få år før bygget var på plass.

Med dette historiske bakteppet er det viktigere enn noen sinne å ta ansvar for og eierskap til Skåtøy kirke. All ære til menighetsrådet, men vi bør eller må gjøre mer.

Skåtøy kirkegård er også fylt opp, først og fremst av de tusener av skjærgårdens hverdagsslitere, sjøfolk og fiskere, ikke minst kvinner som holdt hjemmene sammen mens mennene kunne være borte i lange perioder. Skåtøy kjerke har gjennom tidene også vært kirken for mange berømtheter som kaptein Dønvig, Fram-mannen Adolf Juel som også er gravlagt der. Kirkegården er siste hvilested for blant andre den landskjente losen Per Korset, krigshelten Kaj Birksted og kunstnere som Henrik Lund og Lillen Dahll Vogt.

HVA KAN GJØRES FOR Å SKAPE ØKT INTERESSE?

Kragerø kommune og andre har sørget for at kirkebygget er godt vedlikeholdt både ute og inne og tilreisende blir imponert over kjerka. Det må kunne gå an å øke folks lyst og interesse av å komme til kjerka. Historisk er den unik og monumental og viktig for å opprettholde en levende kystkultur. Dette bør synliggjøres bedre for politikere, institusjoner og folk flest. Det kreves en kulturpolitisk innsats som må ha lokal forankring. På samme måte som



stavkirkene er bærer av historie i innlandet er kjerka på Skåtøy bærer av historien om kystens storhetstid, trelasthandel og skipsbygging. Dette er et nasjonalt ansvar på samme måten som stavkirkene.

Skåtøy kirke har lang tradisjon som konsertlokale. Landskjente kunstnere har i årenes løp gjestet Skåtøy, en gang i blant til fullsatt kirke. Men selv med store og kjente kunstnere kan det være glissent i benkeradene. Det er lite oppmuntrende for de frivillige som står bak arrangementene. Det er nødvendig med lønnet og profesjonell hjelp.

Kirkebygget er ankerfeste for fastboende og turistens tro og religiøsitet. Dagens mennesker dyrker denne side av sin eksistens langt mindre enn i tidligere da kirken ble fylt opp til gudstjenestene. Fortsatt er det likevel mange som bruker kjerka til sermonier ved dåp, konfirmasjoner og begravelser. På Skåtøy erfarer vi også at folk søker til kjærka for stillhet og ettertanke når ikke noe foregår i rommet. Her kan en koble av, roe sinnet og reflektere. Ordningen med åpen kirke på en vanlig hverdag, små formiddagskonserter har gitt kirken en ny oppgave som møtested. Vi har også opplevd kirken som møtested ved ulykke og stor sorg i lokalsamfunnet.

Men langt fler bør se og oppdage alle verdiene i kirkebygningen, både fastboende og tilreisende. Skjærgårdens organisasjoner trenger hjelp fra både et samlet lpkalsamfunn og nasjonale krefter. Dette er en spennende og utfordrende oppgave for framtidige menighetsråd.

Referat i fri form av Arnfinn



Lokalt julehefte

«Kirkens venner» i Kragerø har gitt ut et julehefte med bilder og stoff fra Kragerø. Minnene fra jul og julefeiring er mange, og her blir de delt med leserne.

Vi får høre Astrid Herregården fortelle fra sin oppvekst i Bestas hus som den gang lå i Kammerfoss, før det ble flyttet til Berg museum. Arnfinn Jensen forteller om julefestene på Skåtøy, mens Olaf Lundheim beskriver hvordan kirkeklokkene i Støle var et spesielt innslag i det lydbildet han husker fra sin barndom i den lille bygda: «... klokkeklangen i gnistrende kulde bølget over landskapet og gjorde julekvelden hellig.» Fra Lindheim i Sannidal forteller Nils Jul Lindheim hvordan jula var i tankene hele året. Av alt de dyrket og sanket i hav og skog, ble det beste lagt vekk til julefeiringen.

I Kragerø har vi mange mennesker som kjenner til julefeiring i helt andre himmelstrøk. Vi får glimt fra hvordan den store høytiden blir markert i Betlehem, i Chile, i Eritrea og på Filippinene.

Vi kan også lese om hvordan to julesanger som er mye brukt, enda de er fra hvert sitt århundre, ble til.

Per Apels sets «Julesang til perlen» er kommet med i heftet, og Bente Heibø Modalsli har skrevet julebetragtninger. En julequiz og kakeoppskrifter er også med. Bildene er tatt i Kragerø.

Heftet koster 100 kroner. Det er til salgs i bruktbutikken «Nyt på Nytt» i P.A Hoechs gate i Kragerø.

Kari Simonsen Langlo



JULENS PROGRAM 2018



LØRDAG 15. DESEMBER

Støle kirke kl. 18.00

Julekonsert. Barnekoret.
Jorunn Myre m.fl. Svein Lindebø. Kollekt til
kirkemusikalsk arbeid.

16. DESEMBER – 3. SØNDAG I ADVENT

Kragerø kirke kl. 20.00

Ni lesninger.
Kragerø kantori. Kragerø jentekor. Robert Carding.
Solister og instrumentalister. Harald Monsen.

TORS DAG 20. DESEMBER

Furubo, Helle kl. 11.00

Juleandakt v/Harald Gulstad

FREDAG 21. DESEMBER

Tangeheia kl. 11.30

Juleandakt v/ Harald Monsen

24. DESEMBER – JULAFTEN

Andakter på institusjonene:

Seniorsenteret kl. 11.00:

Svein Lindebø

Marienlyst kl. 12.00:

Harald Gulstad

Omsorgsboligene på Stabbestad kl. 12.00:

Harald Monsen

JULEGUDSTJENESTER:

Kragerø kirke kl. 14.00

Julegudstjeneste. Svein Lindebø.
Mini – mini og
Offer til menighetsarbeidet/ Kirkens Nødhjelp.

Skåtøy kirke kl. 14.00.

Julegudstjeneste.
Harald Monsen.
Offer til Kirkens Nødhjelp.

Hellekirken kl. 15.30

Julegudstjeneste
Harald Gulstad. Mini og Angels.
Offer til Kirkens Nødhjelp

Kragerø kirke kl. 16.00

Julegudstjeneste. Svein Lindebø.
Kragerø kirkes jentekor.
Offer til menighetsarbeidet/ Kirkens Nødhjelp.

Støle kirke kl. 16.00.

Julegudstjeneste.
Harald Monsen.
Offer til Kirkens Nødhjelp

25. DESEMBER – 1. JULEDAG.

Kragerø kirke kl. 11.00.

Høytidsgudstjeneste.
Harald Monsen. Dåp.
Kragerø kantori.
Offer til Det Norske Misjonsselskap.

26. DESEMBER – 2. JULEDAG.

Støle kirke kl. 11.00.

Gudstjeneste.
Harald Gulstad.
Offer til Det norske Misjonsselskap

TORS DAG 27. DESEMBER

Kragerø kirke kl. 19.00.

Romjulekonsert. Kragerø jentekor.
Gruppe fra Kragerø kantori m.fl.

LØRDAG 29. DESEMBER.

Støle kirke kl. 17.00

Juletreffest
Harald Monsen

MANDAG 31. DESEMBER – NYTTÅRSAFTEN

Kragerø kirke kl. 23.00.

Midnattsmesse.
Harald Gulstad.

VELKOMMEN TIL GUDSTJENESTE



Helle – Kragerø – Levangsheia og Skåtøy

JANUAR 2019

*Tirsdag 1. januar: Nyttår/
Jesu navnedag*

Kragerø kirke kl. 12.00

Økumenisk gudstjeneste.
Harald Monsen

6. januar: Kristi åpenbaringsdag

Løkka, Kragerø bedehus kl. 16.00

Juletefest

13. januar: 2. søndag i åpenbaringstiden

Kragerø kirke kl. 11.00

Gudstjeneste
Harald Gulstad

Hellekirken kl. 11.00

Gudstjeneste
Harald Monsen

20. januar: 3. søndag i åpenbaringstiden

Kragerø kirke kl. 11.00

Gudstjeneste
Harald Monsen

Støle kirke kl. 11.00

Gudstjeneste
Harald Gulstad

27. januar: 4. søndag i åpenbaringstiden

Kragerø kirke kl. 11.00

Gudstjeneste
H. Monsen

Hellekirken kl. 11.00

Gudstjeneste
S. Lindebø

FEBRUAR

3. februar: 5. søndag i åpenbaringstiden

Kragerø kirke kl. 11.00

Gudstjeneste
Harald Gulstad

Støle kirke kl. 11.00

Gudstjeneste
Svein Lindebø

*10. februar: 6. søndag i
åpenbaringstiden*

Hellekirken kl. 11.00

Gudstjeneste
Harald Monsen

Skåtøy kirke kl. 11.30

Gudstjeneste
Harald Gulstad

Kragerø kirke kl. 18.00

Gudstjeneste
Harald Gulstad

17. februar: Sømmannssøndagen

Kragerø kirke kl. 11.00

Gudstjeneste
Harald Monsen

24. februar: Kristi forklarelsesdag

Kragerø kirke kl. 11.00

Gudstjeneste
Svein Lindebø

Hellekirken kl. 18.00

Gudstjeneste
Svein Lindebø
Kveldsmat etter gudstjenesten

MARS

3. mars: Søndag før faste - Fastelavn

Kragerø kirke kl. 11.00

Gudstjeneste
Harald Gulstad

Støle kirke kl. 11.00

Gudstjeneste
Harald Monsen

10. mars: 1. s. i fastetiden

Kragerø kirke kl. 11.00

Gudstjeneste
Harald Monsen
Årsmøte etter gudstjenesten

Hellekirken kl. 11.00

Karnevalsgudstjeneste
Harald Gulstad

Skåtøy kirke kl. 11.30

Gudstjeneste
Svein Lindebø
Årsmøte etter gudstjenesten

17. mars: 2. søndag i fastetiden

Kragerø kirke kl. 11.00

Gudstjeneste
Harald Monsen

Støle kirke kl. 17.00

Gudstjeneste
Harald Monsen
Årsmøte etter gudstjenesten

24. mars: Maria budskapsdag

Kragerø kirke kl. 11.00

Gudstjeneste
Svein Lindebø
Kragerø kirkes jentekor

Hellekirken kl. 11.00

Gudstjeneste
Harald Gulstad

Hellekirken kl. 18.00.

«En smak av vår». Nils Tore Andersen.
Kor Koselig fra Langesund.

31. mars: 3. s. i fastetiden

Kragerø kirke kl. 11.00

Gudstjeneste
Harald Gulstad

APRIL

7. april: 4. søndag i fastetiden

Støle kirke kl. 18.00

Samtalegudstjeneste med
konfirmantene
Harald Monsen

Kragerø kirke kl. 11.00

Samtalegudstjeneste med
konfirmantene
Harald Monsen

*Søndag til tirsdag, 7.-9. april:
Fasteaksjon*

14. april: Palmesøndag

Kragerø kirke kl. 11.00

Gudstjeneste
Svein Lindebø

Hellekirken kl. 11.00

Gudstjeneste
Harald Gulstad

Med forbehold om endringer.

**KE Kragerø
Elektriske**
Kirkegt. 14 • Tlf. 35 98 65 60



sport 1
Kragerø



Hjallum A.s

Ing. og aut. Rørleggerforretning
Tlf. 35 98 13 75 • Fax 35 98 35 65

Støtt våre annonsører

de støtter oss!

Kragerø & Drangedal
Begravelsesbyrå

– etablert 1960 –

Verdighet ved
livets slutt

www.bkd.no

Vakttelefon hele døgnet, 7 dager i uken: 35 98 21 94


evashage

Torvgata 12, 3770 Kragerø • 35 49 90 30



**SPAREBANKEN
SØR**



Optiker Vestøl as
35 98 17 56

Torvgt. 20, 3770 Kragerø



*Fagmøbler består av mer enn 70 butikker
over hele landet. Som medlem kan vi tilby et stort ut-
valg møbler til konkurransedyktige priser. I tillegg får
du tryggheten ved å handle i nærbutikken.
Velkommen til en hyggelig handel!*

**Solbekk
MØBLER AS**

Tlf 35 98 17 28
Besøk vår hjemmeside
www.fagmøbler.no/solbekk

**Elektroinstallatør
Terje Jørgensen AS**

Kalstadveien 7
3770 Kragerø
Tlf.: 911 35 723



elektrikerkjeden



Din trygghet - vårt ansvar!



**Kragerø Blomsterleverandør
i over 100 år**

35 98 18 14 – 35 98 22 09 – 35 98 20 87

Skåtøy Regnskapsservice

Den lokale leverandør av gravmonumenter
Navntilførsel, oppussing m.m.

Tlf. 35 99 04 04 • Fax. 35 99 83 44 – Ta kontakt for avtale



Europriis
MER TIL OVERS

**ARKITEKTHUSET
LUNØE & LØFFLER**
SIVILARKITEKTER
MNAL

 **Hageland**

www.hageland.no

Ørvik Plantemarked

Frithjof Johnsen

P. A. Heuchs gt. 2 • Jernbanetorget • 3770 Kragerø
Tlf. 35 98 16 68 • post@jernia-kragero.no

 **JERNIA**
Servicetelefon 815 00 100 • www.jernia-kjeden.no
ting & tang

DØPTE KRAGERØ KIRKE:

30.09.18 Vilja Bohlin Thorsen
07.10.18 Jacob Bohlin Kveim
14.10.18 Lavrans Bråtømyr Frydendal
28.10.18 Peter Jaromin Skogli
11.11.18 Odin Solum-Karlberg
02.12.18 Linus Ellefsen Lia

**DØPTE STØLE KIRKE:**

18.11.18 Karsten Røllander Ørsvik

**DØDE KRAGERØ KIRKE/
KAPELL - KRAGERØ OG SKÅTØY/
KALSTAD KIRKEGÅRD**

07.08.18 Helén Uberg Thorkildsen
11.09.18 Odd Winsvold Sørensen
11.09.18 Solveig Vinnifred Korssund
12.09.18 Borghild Lovise Tambs
04.10.18 Kåre Lille-Mæhlum
12.10.18 Marit Synøve Isaksen
20.10.18 Ole Martin Isaksen
04.11.18 Dagny Hedvig Valberg
05.11.18 Eva Marie Steffensen
06.11.18 Reidun Hennie Skoglund
08.11.18 Alf Svein Tranberg
11.11.18 Ole Borgar Brubakken
11.11.18 Hugo Iversen
11.11.18 Svein Knudsen

**KRAGERØ KIRKEKONTOR**

Besøksadresse: Torvgata 7

ANSATTE**Prost Bente Heibø Modalsli**

35 98 63 62 – 97 71 18 04

bente.modalsli@kragero.kommune.no

Sokneprest Harald Magnus Monsen

35 98 63 60 – 90 07 65 44

harald.monsen@kragero.kommune.no

Sokneprest Harald Saanum Gulstad

35 98 63 67 – 99 72 40 54

harald.gulstad@kragero.kommune.no

Sekretær Kari Skarvang

35 98 63 61 – 416 33 056

menighetskontor@kragerokirkene.no

Kirkeverge Anne-Mette Bamle

35 98 63 64 – 91 81 01 48

anne-mette.bamle@kragero.kommune.no

Konsulent, kirkegårdssaker**Bertha Gautefall Hiis**

35 98 63 63 – 40 47 73 36

bertha.hiis@kragero.kommune.no

Kantor Kragerø sokn, Robert Carding

35 98 09 15

Kantor Helle sokn, Robert Czyz

99 27 15 14

Organist i Levangsheia og Skåtøy sokn

Jorunn Myre – tlf: 90 87 70 81

Kirketjenere Kragerø kirke:

Jørund Skarvang Olsen, tlf: 950 52 369

Torgeir Dahl, 41 75 99 19

Svein Jonny B. Larsen, 47 30 31 27

Kirketjener Helle kirke:

Jørund S. Olsen – tlf: 95 05 23 69

Kirketjener Skåtøy kirke:

Per Oddvar Ødegaard, 48 03 23 42

Kirketjener Støle kirke:

Morgan Olsen – tlf: 92 24 12 43

**ØNSKER DU Å GI EN GAVE
TIL MENIGHETS-
BLADET?**

**BRUK
KONTONUMMER
2655.55.76403**

**ALLE BIDRAG MOTTAS
MED TAKK!**



Deilig er jorden!

Om vi synes det stemmer?

Ja, det kommer an på hvilken vei vi ser – eller kanskje hvem vi spør?

For mange år siden feiret familien min og jeg julaften i regi av Kirkens Bymisjon i Oslo. På denne julefeiringen var de invitert som bodde på herberger og hospitser rundt i byen. De som ville komme ble hentet av drosjer, og de hyggelige lokalene på Mangelsgården i Storgata ble snart stuvende fulle. Min datter på 9 bekymret seg for to som sto på trappa og røyka, for hun mente at røyking var farlig. I denne forsamlingen var det nok flere ting i livet deres som trua mer enn nikotin...

Det var en utrolig julekveld. Vi spiste julemiddag, åpnet pakker, leste juleevangeliet og gikk rundt juletreet og sang julesanger. Jeg tror vi sang «Deilig er jorden» minst åtte ganger den kvelden. Alltid var det første forslag, om igjen og om igjen. Med like stor innlevelse ble den sunget hver gang. Rustne røster sang fra dypet av hjertet med tårer i øynene. Kanskje sang de for alle de gamle minnene de bar inni seg, om barn-dom, om familie eller om et håp de aldri hadde gitt opp.

Deilig er jorden er laget som en protestsang! Den ble skrevet av den danske salmedikteren Bernhard Ingemann i 1850 som en protest og et opprør mot den pågående krigen mellom datidens Danmark/Norge og Tyskland, en krig som førte med seg frykt og uro.

Derfor er salmen en håpssang. Når vi synger den er det også som en bønn og med et håp om at enda



Jule
ANDAKTEN

Bente Modalsli

flere mennesker må erfare at jorda også er et deilig sted å leve. Den oppfordrer oss til å kjempe for en bedre verden.

En julekveld er ofte full av følelser, enten vi er her eller der. Vi tenker kanskje på hvem vi er, på slekta og hvem vi hører sammen med.

Når savn og såre minner kommer opp, slik det gjorde det på denne julefeiringen i Storgata i Oslo for mange år siden, da er det sånn at «Deilig er jorden» river litt ekstra i stemmebåndene. Noe av grunnen til at denne salmen tar sånn tak i oss er kanskje at den nettopp

i en krevende verden handler om noe som er større enn oss selv. Den holder liksom fram et trassig håp og en uoppfylt drøm; Savn, sorg, sykdom, ensomhet, krig og uro skal ikke ha det siste ord. Vi håper at flere skal få oppleve at verden er god og deilig. Det er en protestsang om at mørket ikke skal få overtaket. Verken i den store verden eller i våre små liv.

«Deilig er jorden» er også en pilegrimssang. Livs-vandringen vår, slik den er, med sorger og gleder har en himmel over seg. Vi synger om tonen fra himlen som aldri forstummer. Hva er den tonen? Jeg tror den tonen forteller om kjærlighet fra Gud til ethvert menneske som går sin vandring gjennom livet..

God jul alle sammen!

BHM